

[Arne Larsen.]

svæver frit i luften. Der skal være daglig kontakt med en hel række institutioner og myndigheder, jeg kan nævne i flæng: vej-datalaboratoriet, statens vejlaboratorium, boligministeriet, den kommitterede i by-plansager, landsplanudvalget, egnsplanrå-det, naturfredningsmyndigheder, Danmarks tekniske højskole, justitsministeriet, tek-niske konsulenter og mange, mange andre. Det er klart, at et effektivt arbejdende direktorat på dette område nødvendigvis må have snæver og god kontakt til alle disse organer.

Derfor vil jeg spørge: har man egentlig spurgt disse organer og institutioner, om de var indforstået med, at man skulle udflytte direktoratet til Jylland? Jeg har hørt tale om — og det kan vi måske få bekræftet — at der nu også skal oprettes et trafik-direktorat. Jeg har forstået, at justits-ministeriet er interesseret i at koordinere visse bestræbelser med hensyn til trafik-sikkerhedsarbejdet: juridiske problemer, vej-tekniske spørgsmål, ulykkesbekæmpelse osv. osv.; alle disse ting er det jo meget naturligt at justitsministeriet interesserer sig for. Der er nedsat en trafik-sikkerhedskommission, som arbejder med en hel del spørgsmål, og det er jo under justitsministeriets ressort. Her er altså tale om forskning og planlæg-ning, om eksperthjælp på en hel række om-råder, og her vil man vel også være nød-saget til at trække på vejdirektoratet og vej-direktoratets ekspertise, så mon det ikke også ud fra den synsvinkel er noget for-hastet at flytte vejdirektoratet fra Køben-havn?

Endelig vil jeg lige spørge: hvordan ser situationen egentlig ud for personalet? Her har man sådan set foregøjet dem en vis medindflydelse på, hvor man skal flytte hen, og så får de den ikke alligevel.

Der er kolossale problemer for personalet i vejdirektoratet med at flytte til Jylland. Nu om stunder er jo både mand og hustru beskæftiget i erhvervslivet, for det meste da, især i de yngre og midaldrende aldersklasser. Det er nødvendigt, og så skal den ene part altså lige pludselig stilles over for det spørgs-mål, at nu flytter vor virksomhed til Jyl-land. Det er jo et kolossalt problem, der opstår for mange familier, og det er da givet, at der for mange, netop fordi enten mand

eller hustru ikke kan flytte med, opstår virkelig alvorlige økonomiske og familie-mæssige problemer.

Det kvindelige personale i vejdirektoratet er i mange henseender et meget højt kvali-ficeret personale, især på regne- og data-teknikkens område. Får man det ikke med, ja, så vil man få store vanskeligheder ved at opbygge den samme ekspertise derovre i Jylland.

Som sagt, 91 pct. har sagt nej til at flytte ud, men alligevel sker det. Jeg synes ærlig talt, det er at putte blå i øjnene på folk, på medarbejdere. Derfor vil jeg meget varmt henstille til ministeren, at denne afgørelse gøres om, at man tager alle mulige saglige hensyn, og jeg vil tro, at det også vil inter-essere såvel folketing som finansudvalg at snakke lidt med om, hvad det egentlig kommer til at koste at flytte til Jylland.

Men bortset fra disse bemærkninger om vejdirektoratets udflytning kan jeg altså tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Kamp-mann): Jeg vil starte med at takke ord-førerne for en velvillig behandling af lov-forslaget, idet praktisk taget samtlige be-mærkninger, der havde relation til lovforslaget, jo var af positiv karakter. Hertil kom en lang række bemærkninger fra hr. Arne Larsen, som overhovedet ikke havde det mindste med lovforslaget at gøre, men som jeg naturligvis var forberedt på, fordi det var blevet annonceret i tirsdags, at hr. Arne Larsen var utilfreds med vejdirekto-ratets udflytning; jeg skal da også besvare dem, selv om det ikke har det mindste med lovforslaget at gøre.

Må jeg først sige til hr. Bent Sørensen — hr. Stæhr Johansen var også inde på det — at jeg beklager, at vi med dette lovforslag i modsætning til, hvad der gælder en række andre lovforslag i ministeriet for offentlige arbejder og i ministeriet for forurenings-bekæmpelse, ikke havde tid til at høre de kommunale organisationer først, men det betyder naturligvis ikke, at de herved er afskåret fra at gøre deres indflydelse gæl-dende. Jeg havde helst set, at vi havde kunnet nå at gøre det, før jeg fremsatte lovforslaget, men jeg stod i den situation, at loven helst skulle træde i kraft den 1. april 1972, samtidig med at lov om offentlige